ዝኆኑም ትንኙም

አንበሳ በሚገዛው አንድ ጫካ ውስጥ አያሌ እንስሳት ይኖሩ ነበር፡፡ አንድ ቀን አንበሳ ለአንድ የሥራ ጉዳይ ወደ ሌላ ሀገር ለመሄድ ተነሣ፡፡ የእርሱ መሄድ በእንስሳቱ ዘንድ በተሰጣ ጊዜ የጫካውን ሕልውና በተመለከተ ጥያቄ ተነሣ፡፡ ጦሩን ጣን ይመራል? ገንዘብ ጣን ይይዛል? ምግብ ጣን ያከፋፍላል? መልእክት ጣን ይቀበላል? ዳኝነት ጣን ይሰጣል? ሥራተኛ ጣን ያሠጣራል? ሹመት ጣን ይሰጣል? እያሉ እንስሳቱ መጠያየቅ ጀመሩ፡፡ በዚያ ጊዜ አንበሳ ሁሉንም ነገር ጠቅልሎ ይዞት ስለነበር አሁን እርሱ ሲሄድ ነገር ዓለሙ ሁሉ ሊዛባ ደረሰ፡፡

አንበሳ ቸግሩን ቢረዳውም ነገር ግን ለአንዱ እንስሳ ብቻ ሥልጣኑን ስጥቶ መሄዱ እስከ ዛሬ ድረስ ከእርሱ በታቸ እኩል ሆነው የኖሩትን ታጣኞቹን ማባላት መስሎ ታየው፡፡ ስለዚህም ሥልጣን በተርታ ሥጋ በነበታ› ብሎ ሥልጣኑን ቆራርሶ ለሁሉም በየዐቅጣቸው ለማካፈል ወሰነ፡፡ በዚህም መሠረት ነበርን የቦር ሚኒስትር፣ ዝንጀሮን ዋና ዳኛ፣ ጦጣን የገንዘብ ተቆጣጣሪ፣ ቀበሮን የሥጋ ኃላፊ፣ ዝሆንን ምግብ አከፋፋይ፣ ኢጋዘንን የሠራተኞች ተቆጣጣሪ፣ ተኩላን ፖሊስ አድርን ሰየጣቸው፡፡

ሁሉም የጫካው እንስሳት ሹመት ሲደርሳቸው ሁለት እንስሳት ግን ምንም ሷያገኙ ቀሩ፡፡ ኤሊ እና ጥንቸል፡፡ አንበሳውም «ዔሊ እጅግ ዘገምተኛና ዛሬ ተነሥታ የዛሬ ሳምንት የምትደርስ ፍጡር ናት፡፡ ለእርሷ ሹመት መስጠት ማለት በሹመት ላይ መቀለድ ማለት ነው» ሲል እንስሳቱ ሁሉ ሳቁን ወደ ጥንቸልም ዞር ብሎ ‹አንቺ ሚጢጢ ፍጡር አሁን ላንቺ ሥልጣን ቢሰጥሽ ምን ታደርጊበታስሽ ሲል ታሳለቀባት፡፡ ይህም በእንስሳቱ ሳቅ ላይ ሌላ የሳቅ ዳረሳት ጨመረላቸው፡፡

አንበሳውም ወደ ጉዳዩ ሄደ፡፡

አንበሳው ከሄደ በኋላ የአንበሳን አለምኖር ያን የሩቅ ጎረቤቶቻቸው በእንስሳቱ ላይ ጦርነት ከፈቱባቸው፡፡ ይህ ጦርነት ከብዙ ዘመን በኋላ የተከተት ነበረ፡፡ ነብር የጦር ሚኒስትር ሲሆን የመጀመርያው ነበርና የሚይዘውንና የሚጨብጠውን አጣ፡፡ በአንድ በኩል ወታደር ሲያሰለጥን በሌላ በኩል ሲዋጋ ጦርነቱን መቋቋም ኢቃተው፡፡ ምግብ አከፋፋዩም ምግርን ከማከፋፋሉ በፊት በጠላት ተማረከበት፤ ዳኛውም ከነመንበሩ ተያዘ፡፡ ጦርነቱም እየንፋ መጥቶ መሐል ማካው ላይ ደረሰ፡፡

የጎረቤት አራዊት የንን ጫካ የወረሩበት ምክንያት ወዲያው ነበር የታወቀው፡፡ እዚያ ሜካ ያሉ እንስሳት ለብዙ የችግር ሰመን የሚሆን እህል ማከጣቸታቸው ይነገራል፡፡ ይህ እህል ያለበት ቦታ በካርታ ላይ ሥፍሮ በአንበሳው እጅ ነው የሚገኘው፡፡ አሁን አንበሳ ከሄደ ደግሞ ከሹመኞቹ ለአንዱ ስለሚሰጠው ሜካውን ወርሮ እህሉን መዝረፍ ነበር ዓላጣቸው፡፡

ይህ የእህሉ ካርታ በዳኝነት የተሰየመው ዝንጀሮ ጋ መኖሩ ተወርቷል፡፡ ዝንጀሮ ግን ጣንበብና መጻፍ አይችልም ነበር፡፡ አንዳንድ እንስሳትም ዝንጀሮ የተሾመው በትከሻውና ለአንበሳው በዛፍ ጫፍ ላይ የሚገኝ ጣፋጭ ፍሬ እያመጣ እጅ መንሻ በመስጠቱ ነው እያሉ ያሙት ነበር፡፡ እንዲያውም ወዲያው እንደተሾመ በፈረደው ፍርድ ተከሳሹን ትቶ በስሕተት በከሳሹ ላይ እንደፈረደበት ይነገራል፡፡ ለምን እንዲህ እንዳደረገ ሲጠየቅም «ዋናው ፍርድ መሰጠቱ እንጂ በጣን ላይ መፈረዱ አይደለም፤ ሪፖርት የሚቀርበውኮ ይህንን ያህል ፍርድ ተሰጠ ተብሎ እንጂ

በእነ እንሌ ላይ ተፈረደ ተብሎ አይደለም» ማለቱ ተወርቷል፡፡ በዚያም ምክንያት ‹እርሱ ዘንድ ከስሶ ከመሄድ ተከስሶ መሄድ ይሻላል› እየተባለ እስከ መነገር መድረሱን የሚናንሩ አሉ፡፡

ዝንጀሮው ተይዞ የእህሉን ቦታ የሚያሳየውን ካርታ ሲጠየቅ ግን ካርታ መጫወት እንጂ ካርታ ጣንበብ እንደጣይችል ነበር በጎዘን የገለጠው፡፡ ይህንንም ቦታ ሊያገኘ የቻለው ከታላላቆች ጋር ካርታ በመጫወቱና በጣንኛውም ጊዜ ተጠንቅቆ በመሸነፉ መሆኑን ተናግሯል፡፡ ከታላላቆች ጋር በሚደረግ የካርታ ጨዋታ ጥንቃቄ መደረግ ያለበትም ላለመሸነፍ ሳይሆን ላለጣሸነፍ መሆን እንዳለበትም መክሯል፡፡

እርሱ ዘንድ የለም የተባለው ካርታ ምናልባት ገንዘብ ቤቷ ጦጣ ጋር ሊኖር ይችላል ተብሎ ተፈልጎ ነበር። ጦጣ ግን ልትገኝ አልቻለችም፡፡ አንዳንድ ምርኮኛ የሆኑ እንስሳትም ጦጣ ገንዘቡን ከመቆጣጠር ይልቅ ገንዘቡ ሳይቆጣጠራት እንዳልቀረ ገምተዋል፡፡ ገንዘቡንም ወደ ሌላ ጫካ ሳታዞረው እንዳልቀረች ይጠራሕራሉ፡፡ ለብዙ ዘመናት ከዚያ ጫካ ወጥታ የጣታውቀው ጦጣ ሰሞኑን የውጭ ጉዞ ጣብዛቷንና ከአካባቢው ጫካዎች በአንዱ ደግሞ ገንዘብ ቆጥራ ስትከፍል መታየቷ ይወራል፡፡ አሁንም የጠፋችው ወደዚያው ሄች ሊሆን እንደሚችል የሚገምቱ አሉ፡፡

ዝሆኑ ስለ ካርታው የሚያውቀውም ሆነ እህል ስለ መከማቸቱ የሰማው ህር የለም፡፡ እርሱ ስለ ሜካው አስበ እንደማያውቅ ይነገራል፡፡ ከአንዲት ሚስቱና ከሦስት ቡቸሎቹ ጋር የሚኖርባት አካባቢ አለቸው፡፡ እርሱም ከዚያ አካባቢ መውጣት አይፌልግም፤ ሌላ እንስሳም ወደ አካባቢው አያስጠጋም፡፡ ለርሱ ሜካው ማለት መንደሩ ብቻ ነው፡፡ አሁንም የጎረቤት አራዊት ሜካውን ሲወርሩት እርሱ ቁብ አልሰጠውም፡፡ ለእርሱ ጦርነቱ ተጀመረ የሚለው እርሱ መንደር ጦርነቱ ሲደርስ ብቻ ነው፡፡ አንዳንዶቹን እንስፅት ያሳቀቸው ነገር ቢኖር ዝሆኑ ከጥቂት ቀናት በላይ የሚመገበው ነገር እንደሌለውና ምግቡን የሚያገኘው ከልሎች አካባቢ መሆኑን አለመረዳቱ ነው፡፡

ቀበሮም ቢሆን ጦርነቱ አላስጨነቀውም፡ እንዲያውም ከጦርነቱ እንዴት ማትረፍ እንደሚችል እያሰበ ነበር፡፡ ቀበሮ ‹አንዱ ሲሞት አንዱ ይወለዳል፤ አንዱ ሲዳር አንዱ ይሞታል› የሚባል አባባል አለው፡፡ ስለዚህም በጫካው ውስጥ አንድ ችግር ሲከሰት ችግሩን እንዴት እንደሚፈታው ማሰብ ቀበሮን አይመለከተውም፡፡ እርሱ የሚያስበው ከችግሩ እንዴት ማትረፍ እንደሚታል ነው፡፡

እንዲያውም አንዳንዶች የሚከተለውን ነገር ማሳያ ነው ብለው ይናገሩለታል፡፡

አንድ ጊዜ በሚካው የሚገኘው ወንዝ ተበከለና ብዙ እንስሳት ሞቱ፡፡ ወንዙ ከሁለት አቅጣጫ መጥቶ ጫካው ድንበር ላይ ሲደርስ አንድ ይሆናል፡፡ ቀበሮም በሽታው ሳያስጨንቀው ወዲያውኑ መድኃኒት ዐዋቂ ነኝ ብሎ መድኃኒት መቸብቸብ ጀመረ፡፡ እንስሳቱ ሁሉ በሽታውን ስለፈሩት በውድ ዋጋ ያንን ያልታመነ መድኃኒት እየገዙ መውሰድ ጀመሩ፡፡

የተመረዘው ውኃ የሚመጣው ከአንደኛው አቅጣጫ መሆኑ ሲታወቅ እንስሳቱ ሁሉ አንደኛውን ወንዝ ለመገደብ ተስጣሙ፡፡ ይህንን ሃሳብ የተቃወመው ቀበሮ ብቻ ነው፡፡ ቀበሮ «ይህንን ማድረግ የአካባቢውን ሥነ ምሕዳር ይንዳዋል፡፡ የአካባቢው ሥነ ምሕዳር ከሚንዳ ደግሞ እኛ ብንሥዋ ይሻላል» ሲል ሃሳብ ሰጥቷል፡፡

አሁንም ቀበሮው በጦርነቱ የራሱ ጫካ መወረሩን ረስቶ የሞቱትን እንስሳት ሥጋ እየሰበሰበ ለጎረቤት ጫካዎች መሸጥ ጀምሯል ይባላል፡፡ ዛሬ ጠዋት ሥጋ ተሸክሞ ከጫካ ሲወጣ በወራሪዎቹ ወታደሮች ተይዞ ነበር፡፡ «የአህሉን በታ የሚያሳየው ካርታ የት ነው ያለው?» ተብሎ ሲጠየቅ «የምን የእህል ካርታ ነው? የተከጣቸ እህል መኖሩን ባውቅ እኔ ወደ ሥጋ ንግድ ውስጥ ለምን እገባ ነበር?» ሲል ነበር መልሶ የጠየቃቸው፡፡ ወታሮቹ ከሄዱ በኋላ ቀበሮ ራሱን ረገመ፡፡ « እንዴት ይህንን ነገር እስከ ዛሬ አልሰጣሁም? » ሲል ተቆጨ፡፡

የሞተው ሞቶ፣ የተሰደደው ተሰድዶ፣ የተረፉትም እየቆሰሉ በየነሬው ተኝተው ወራሪዎቹ ጫካውን ለቅቀው ወጡ። አሁን ከባድ የሆነው እነዚያ ለጫካው ሲሉ የቆሰሉና የታመሙ ምን ይብሉ? ምን በልተው ከሕመጣቸው ይዳኑ? ምን በልተው ቁስላቸውን ይጠግኑ? የተሰደዱትስ በሄዱበት ይበላሉ። የሞቱትም ዐርፊዋል። ካሉት በታች፣ ከሞቱት በላይ ሆነው የተረፉትስ?

አንበሳው ትቶት በሄደው ጫካ የሆነውን ሰምቶ እያግዛና እየደነፋ መጣ፡፡ የነበረው እንዳልነበረ ሆኖም ጠበቃው፡፡ ብዙዎቹ ሞተዋል፤ ሌሎቹ ተሰድደዋል፤ የቀሩትም ቆስለው ተኝተዋል፡፡ በየቤቱ ለተኙትና ለሚያቃስቱት የሚላስና የሚቀመስ ግን አልነበረም፡፡ አንበሳው ወደ ዝንጀሮ ሄዶ የሰጠውን ወረቀት ጠየቀው፡፡ ዝንጀሮው ግን ወረቀቶቹን በኪሎ ከመሸጥ ባለፈ ምንም እንዳላደረጋቸው ተናገረ፡፡ አንበሳው በድንጋጤ ነበር ዐመዱ ቡን ያለው፡፡ «ለመሆኑ እነዚያ ወረቀቶች ምን ምን እንዳያዙ ታውቃለህ?» አለው፡፡ ዝንጀሮው ግን « ጌታዬ ወረቀት መሆናቸውን ካልሆነ በቀር የጣውቀው ነገር የለም፡፡ እኔኮ ዝንጀሮ ስለሆንኩና ዛፍ ጫፍ ላይ መውጣት ስለቻልኩ ብቻ ነበር የተሾምኩት፡፡» ሲል በጎዘን ተናግሯል፡፡

ቢታሰስ ቢታመስ ያ ወረቀት አልተገኘም፡፡ አንበሳው የሚያደርገው ጨንቆት ንምለል ንምለል ሲል ድንገት እግሩ ሥር አንዳች ንቅናቄ ተሰማው፡፡ አፌሩ ርግፍግፍ ይላል፡፡ አንዲች አውሬ ከምድር ሥር እየወጣ ነው ብሎ ፈራና ፊቀቅ አለ፡፡ ዓይኑንም ተከለ፡፡ ያ አፌር መሳይ ነገር ፈግፎ ረግፎ ወደ ሴላ ቅርጽ ተቀየረ፡፡ ያቺ ዘገምተኛ ዔሊ ነበረች፡፡ አንበሳ ተናደደ፡፡ « አንቺ ዘገምተኛ ፍጠር፤ ይሆ ሁሉ እንስሳ ሲያልቅ አንቺ እንዴት ተረፍሽ» አላት፡፡

«ጌታው አይሳሳቱ ፈጣሪ የማይጠቅም ፋጥር አልፈጠረም፡፡ እያንዳንዳችን በሌላ የማይሸፈን አንዳች ቀዳዳ እንድንሞላ የተፈጠርን ነን፡፡ እያንዳንዳችን በሌላ የማይቻል አንዳች ልዩ ቸሎታ አለን፡፡ ታላቅነትና ታናሽነት ሥጋን እንጂ ነፍስን አይለካም፡፡ የሥጋ እንጂ የነፍስ ታናሽ የለውም፡፡ ጌታዬ አንዳንድ ጊዜ ታላቅነትና ታናሽነት የአጋጣሚና የዕድል ጉዳይ እንጂ የቸሎታ ላይሆን ይችላል፡፡ በዚህ ዓለም ዝሆኑም ትንኙም ያስፈልጋሉ፡፡ በአንድ መሥሪያ ቤት ጥቢቃውም፡ መዝነብ ቤቱም፣ የጽዳት ባለሞያውም፣ አትክልተኛውም፣ ተላላኪውም የሥራ አስኪያጁንና የዳይሬክተሩን ያህል ያስፈልጋሉ፡፡ ተራ ሰዎችም የመሪዎችን ያህል ያስፈልጋሉ፡፡ እንዲያውም ዓለምን የሚያድኗትም የሚያጠፏትም ታላላቅ የተባሉ ነገሮች ሳይሆኑ ታናናሽ የተባሉ ነገሮች ናቸው፡፡

«ያ የሚፈልተት ካርታ የሚገኘው እኔ ዘንድ ነው። ወራሪዎቹ ሁሉንም ፈትሸዋል። እኔን ግን አልፈተሹም። ምክንያቱም አንድም ስለናቁኝ አንድም ራሴን ከመሬት ጋር ቀብሬ ተመሳስዬ ስለነበር። እኔ ድንጋይ ነበር የምመስላቸው። ነገር ግን ድንጋይ አልነበርኩም። የሚፈልጉት ነገር የሚንቁኝ እኔ ዘንድ መኖሩን መጠርጠር ግን አልቻሉም። ስለዚህ ካርታውን እርስዎ እስኪመጡ ደበቅኩት።» አንገቷን ቀስ ብላ አስግጋ ካርታውን አቀበለቸው።

‹ትገርሚያለሽ፤ ለመሆኑ አንቺን ምን ብዬ ነበር የሾምኩሽ?» ሲል በአባራሞት ጠየቃት፡፡

«አይ ጌታዬ እንደ እኔ ዓይነቶቹኮ ሥራውን እንጂ ሹመትና ደሞዙን አናገኘውም» አለችው፡፡

«አሁን ግን *መ*ሾም ያለብሽ አንቺ ነሽ» አላት።

«የለም ጌታው እንደዚያ አይበሉ፡፡ አሁን ብዙዎች ይመጡና ያዥው ብዬ የሰጠኋት እኔ ነኝ፤ እርሷም እንዳትታይ የደበቅኳት እኔ ነኝ ብለው ዋጋውን አስከፍለውኝ ዋጋውን እንደሚወስዱ ዐውቃለሁ፡፡» አለችው፡፡

